

عنوان مقاله:

بررسی فقهی - حقوقی حق حریم خصوصی و شهروندی در شهرها

محل انتشار:

همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

هادی صادقیان - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران پردیس البرز

فرشته ذبح کننده - کارشناس ارشد حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات یزد

خلاصه مقاله:

شهر فضای زندگی جمعی شهروندان است به محض اینکه فردی از خانه خود قدم به بیرون می گذارد باین فضای مشترک روبرو میشود و ازوی انتظار می رود که رفتار و گفتار خود را متناسب با آن سامان دهد رفتارها و گفتارهای ما در شهر از قوانینی پیروی می کنند که ضامن پیشرفت و گسترش زندگی شهری است قانون ها شهروندی هر شهروندی را تا جایی آزاد میاند که مخل آزادی و امنیت دیگران نشود همه ما در خانه و حریم خصوصی خود در انجام بسیاری کارها از ادهستیم امادر شهر مجاز به انجام آنها نیستیم حتی برخی از رفتارهایی که کاملاً ویژگیهای شخصی یا عادت های فردی تلقی میشوند در عرصه عمومی کمرنگ یا کنار گذاشته میشود تا مبادا اسباب آزار و مزاحمت دیگران را فراهم آورند حریم خصوصی را میتوان قلمروی از زندگی هر فرد دانست که انتظار دارد دیگران بدون رضایتش به آن قلمرو وارد نشوند یا به اطلاعات آن قلمرو دسترسی نداشته باشند منازل و اماکن خصوصی جسم افراد اطلاعات شخصی و ارتباطات خصوصی از مهمترین انواع عرصه های حریم خصوصی هستند ورود بدون اجازه به منازل و اماکن خصوصی ایست و بازرسیها و تفتیشهای بدنی رهگیری انواع مکالمات و ارتباطات دسترسی به اطلاعات شخصی افشای مسائل خصوصی در رسانه ها و جامعه فضولی در مورد دیگران و پاییدن افراد از مهمترین مصادیق ورود به حریم خصوصی محسوب میشود هدف اصلی این مقاله تعیین محدوده مجاز دخالت دولت ها در حق حریم خصوصی و بطور خاص در مرحله تحقیقات مقدماتی است روش این تحقیق توصیفی تحلیلی می باشد که باتوجه به منابع کتابخانه ای و فیش برداری از منابع مطالعاتی استفاده میشود در پایان باید گفت قوانین و مقررات فعلی ایران در راستای حمایت هرچه بیشتر از حق بر حریم خصوصی افراد کافی نبوده و وضع قوانین جدید و اصلاح قوانین موجود ضروری به نظر می رسد

کلمات کلیدی:

حقوق شهروندی، حریم خصوصی، حق، حکم، اسناد بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/256302>

